

De ændringer, der er foretaget, er følgende:

Det normale luftrum, der i forslaget var fastsat til mindst 15 m³, har man foreslået nedsat til 12 m³.

Dette luftrum kunne efter forslaget under visse forudsætninger nedsættes til 10 m³. Udvalget har her ment at burde bibeholde det nugældende mindstemål for luftrum af 8 m³ — jfr. fabriklovens § 7, stk. 1 — som grænsen nedadtil.

Den i lovforslaget givne adgang for arbejdstilsynet til under visse forhold at kræve luftrummet forhøjet indtil 25 m³ for hver beskæftiget arbejder har udvalget ment at måtte udelade.

Udvalget ønsker endelig at nævne, at begrebet „arbejdsrum“ i denne forbindelse ikke bør anses for at omfatte sådanne lager- rum, hvor der kun finder indlægning og udtagning af varer sted.

ad nr. 3. Gulve. Lovforslagets bestemmelse om, at arbejdsrummets gulve ikke må ligge lavere end 1 m under jordsmonnet, finder udvalget for kategorisk. Man mener, at der bør åbnes adgang til at benytte dybereliggende arbejdsrum, men at det da må være et vilkår, at der er truffet sådanne foranstaltninger ved disses indretning, at en lavere beliggenhed efter tilsynets skøn må anses for ikke at forringe arbejdslokalet.

Det er ikke herved tanken at give tilsynet adgang til vilkårligt at skønne over, om en lavere beliggenhed principielt kan tolereres, men kun at udøve en vurdering af, hvorvidt de i den enkelte virksomhed truffene foranstaltninger til imødegåelse af ulemperne ved den lavere beliggenhed — arbejdslokalets isolation, ventilation, belysning etc. — er af en sådan art, at denne beliggenhed er forsvarlig i det foreliggende tilfælde.

Man har ved en ændring af bestemmelsen krævet, at man også skal sikre sig, at fugtighed fra grunden ikke trænger ind igennem arbejdslokalets vægge — lovforslaget tog her kun sigte på gulvet.

ad nr. 5. Belysning. Lovforslaget stiller krav om, at der skal være adgang for tilstrækkeligt dagslys, hvor det „ikke udelukkes ved arbejdets natur eller særlige forhold“. Denne bestemmelse er ikke så koncis udformet, at den tilstrækkeligt angiver de krav, der må stilles, og man har derfor ment at burde præcisere bestemmelsen derhen, at dagslyskrav kun kan stilles, hvor det „ikke vil betyde en afgørende ulempe for virksomhedens drift“.

ad nr. 6. Rengøring. I lovforslaget var det fastsat, at der i tilfælde, hvor rengøring af tekniske grunde må foretages i arbejdstiden, skal bruges støvsugning. Udvalget finder imidlertid, at dette krav er for kategorisk, og at det i givet fald ville kunne hindre arbejdstilsynet i at påbyde mere hensigtsmæssige rengøringsforanstaltninger. Man foreslår derfor, at dette krav udgår, men understreger herved, at denne ændrede formulering ikke er tænkt at skulle afskære tilsynet fra i givet fald, hvor man anser anvendelse af støvsugning for formålstjenlig, at stille krav herom eller fra at kræve gennemført andre, særligt egnede foranstaltninger til rengøring.

ad nr. 9. Vaskeindretninger og bade. I sidste halvdel af denne bestemmelse har udvalget fundet det nødvendigt at foretage nogle ændringer i lovforslaget.

Ændringerne vedrører for det første de tilfælde, hvor arbejderne beskæftiges med giftige, ætsende eller på anden måde sundhedsfarlige stoffer.

Man har her på den ene side udvidet bestemmelsen, idet man har pålagt arbejdsgiverne at stille særlige rensningsmidler til rådighed for arbejderne, hvis fjernelsen af disse stoffer fra huden kræver særlige rensningsmidler.

På den anden side har man anset det for rimeligt at begrænse lovforslagets adgang for arbejdstilsynet til at påbyde, at arbejderne skal have adgang til uden tab af arbejdsindtægt at benytte vaskeindretninger og bade i mindst 10 minutter før hoved-